

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 5, 8.1.2018.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) – Irland) – Verkställighet av europeiska arresteringsorder som utfärdats för LM

(Mål C-216/18 PPU) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Europeisk arresteringsorder — Rambeslut 2002/584/RIF — Artikel 1.3 — Överlämnande mellan medlemsstaterna — Villkor för verkställighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätt till en oavhängig och opartisk domstol)

(2018/C 328/28)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Part i målet vid den nationella domstolen

LM

Domslut

Artikel 1.3 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att när en verkställande rättslig myndighet som ska fatta beslut i frågan huruvida ett överlämnande ska ske av en person som är föremål för en europeisk arresteringsorder för lagföring, förfogar över uppgifter som synes visa att det föreligger en verklig risk för kränkning av den grundläggande rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna på grund av systematiska eller allmänna brister vad gäller domstolsväsendets oavhängighet i den utfärdande medlemsstaten – till exempel uppgifter som återfinns i ett motiverat förslag från Europeiska kommissionen som antagits med tillämpning av artikel 7.1 FEU – är denna verkställande rättsliga myndighet skyldig att på ett konkret och precist sätt kontrollera – med hänsyn till den berörda personens personliga situation, samt till den typ av lagöverträdelse som han eller hon eftersöks för och de faktiska omständigheter som legat till grund för den europeiska arresteringsordern, och med beaktande av de uppgifter som har lämnats av den utfärdande medlemsstaten med tillämpning av artikel 15.2 i rambeslut 2002/584 i dess ändrade lydelse – huruvida det finns grundad anledning att tro att denna person kommer att löpa en sådan risk om han eller hon överlämnas till den sistnämnda staten.

⁽¹⁾ EUT C 190, 4.6.2018.